

■ NAGY NIKOLETTA MEGDOLGOZOTT ÉRTE, HOGY A BŐRGYÓGYÁSZATI KLINIKA LABORJÁBAN TANULHASSON

Fotók: Segesvári Csaba

A bőrgyógyász küzd a bejutásért, a patológust lasszóval fogják

Hiába kap diplomát hat év után egy orvostanhallgató, ettől még nem gyógyíthat betegeket. Előtte újabb, évekig tartó tanulás és gyakorlat vár rá rezidensként. Az egyik legnépszerűbb és legnépszerűtlenebb orvosszakma egy-egy szegedi jelöltjével beszélgettünk választásukról.

TOMBÁCZ RÓBERT

A szigorúan vett rezidensi időszak két év - ennyit finanszíroz az állam -, a másik egy-négy év elvégzéséhez egy „szponzort” kell találnia mindenkinek. Ez leggyakrabban egy gyógyintézmény, ahol gyakornokként alkalmazták a szakorvosjelöltet, aki a képzés végén szakvizsgát tesz.

Nem egyformán népszerűek az orvosi szakmák. Szegeden bőrgyógyász-

képzésre például két és félszeres volt a túljelentkezés, amikor a most harmadéves „rezidens” vásárhelyi Nagy Nikolettát felvették a kiadó öt hely egyikére. Nem volt egyszerű. Nikolettát köztársasági ösztöndíjat érő tanulmányi átlaga önmagában nem lett volna elég, ha nincs tudományos tevékenysége, nem indul tanulmányi versenyeken - és nem dolgozik korábban két évet a szegedi bőrklinikán.

Mi döntötte el a választását? A fiatal doktornő azt mondja, még ötödév ele-

helyre egyedül ő jelentkezett. Szerinte azért lehet csak nagyítóval találni patológusjelölteket, mert a legtöbb orvos a klasszikus betegellátásban dolgozna, a korábban kórbonctannak hívt terület pedig kicsit másféle.

Munkájuknak ma már csak tíz százaléka boncolás, nagyrészt kórszövet-tani elemzésekkel foglalkoznak - osztatja el a közhiedelmet András. Óriási a felelősségük, mert diagnózisai alapvetően meghatározzák a különféle kezeléseket módját. Miközben éppen

→ Orvosok várólistán

Május végig pályázhatnak a rezidensképzésben meghirdetett keretszámokra a szegedi orvostanhallgatók, az egyes szakterületekre megjelölt létszám a régió ellátási igényeihez igyekezik alkalmazkodni - mondta el Hajnal Ferenc, az orvoskar szak- és továbbképzési központjának vezetője. Összesen 175 helyet hirdetnek meg, és várhatóan 172-en kapnak orvosi diplomát idén Szegeden - tehát elvileg lenne hely mindenkinek. Vannak azonban korábban végzettek és más magyar vagy külföldi egyetemen diplomázók is, akik a szegedi klinikákra próbálnak bejutni. Így alakulnak ki várólisták a szakképzésben is. A professzor szerint a nagy klinikai szakmákban - például a bel-, bőr- vagy nőgyógyászatban mindig nagy a túljelentkezés -, de izotóp-, labor- vagy mikrobiológiai diagnosztikára évek óta nem találnak jelentkezőt.

jén sem tudott választani, annyi minden érdekelte. Neurológiából, szülészet-nőgyógyászatból, szemészetből és bőrgyógyászatból is végzett tudományos diákköri munkát. Végül azért az utóbbit választotta, mert szeretne családot és gyerekeket, ami a fentiek közül leginkább a bőrgyógyász szakmába fér bele. Nagyon intenzíven és látványosan fejlődik ez a tudományág - ebben volt a másik vonzereje.

Nem kellett viszont versenytársakkal küzdenie a bejutásért a szintén vásárhelyi Vörös Andrásnak, aki patológusnak készül. Amikor három éve a hiányszakmának számító képzés mellett döntött, a meghirdetett négy rezidensi

egy formalinban ázó, kimetszett emlődaganatot festett és vizsgált meg, elhivatottan magyarázta: a minta alapján kell megállapítaniuk például, hogy a sebész elegendő részt operált-e ki, vagy valamelyik irányba még folytatni kell a műveletet. Mindezt gyakran a műtét alatt, húsz percen belül kell megmondaniuk egy fagyasztott mintából - az operáló team pedig az ő véleményükre alapoz.

Nagy előnye ennek a szakmának, hogy nem kell ügyeletet vállalni, a hétvégék és ünnepnapok szabadok - mondja András, aki szabadidejét legszívesebben barátnőjével vagy sporttal tölti.

■ VÖRÖS ANDRÁS SZÖVETET VIZSGÁL

→ HORVÁTH DEZSŐ

Csak semmi pánik!

Emlékeznek még a Petőfi-versre? Azokra merek csupán gondolni, akik még bőven tanultak memoritert. „Csábítólag kandikált a / Körte rám; / Csábjait ki már sehogy sem / Állhatám...” Legalább ennyire csábító volt az a néhány szem is, amelyiket kirakták a képernyőre a minap. És csábjait ki már sehogy se állhatta olasz földön először az osztrák kereskedő, azután pedig az a jámbor magyar, aki azonnal tizenhat tonnát(!) kért belőle. (Mennyi is a tizenhat tonna? Ha egy tonna tíz mázsa, akkor az egész százhatvan mázsa. Egy mázsa száz kiló, kilóvza szétmérve tizenhatezer adag. Tessék utánaszámolni, mert Csákány professzor úr azt mondja, ha háromnál nagyobb szám szerepel valahol, az újságíró biztosan téved.)

Itthon aztán kiderült, hogy Tiszakécskén landolt az áru, innen származott át a Dunántúlra is, meg Pestre is. Ez így még csak a főlöszleges utaztatások árfölhajtó szerepére engedne következtetni, de más baj is volt vele. A derék olasz atyafi, aki megtermelte, mindenképpen meg akarta örízni körteje csábító mosolyát, föltehetően szedés előtt jól bepermetezte gombaölő vegyszerrel. Tizenhat tonna - ha csak a mi adagunkat nézem is -, megér ekkora befektetést.

Történt ilyen eset már a magyar kereskedelmi kapcsolatokban, nem is egy. Zöldpaprikával is, pirossal is. Itt volt a nyakunkon az a nyavalyás guargumi is, és most itt van a körte. Fagyállóból is töltöttek szeszes italba a fontebbi években, most pedig szélvédőmosóból ügyeskedtek. Fájdalom, csak az adóvonzatokat emlegetik, nem az egészséget károsító hatásukat. Egészséges országban az adó a legfontosabb?

Közös bennük, hogy az ország összes hírszolgáltatója úgy csapott le rájuk, mint éhtyúk a - nem akarom kimondani, annyira undorító. Ugyanarra a botrányra kénytelen ugri mind, ha éppen kevés van belőle. Minden napra legalább egyet! Tizenhat tonna? Verjük el rajta a port!

Utána viszont jött mindig a nyájas megbocsátás. Pardon, előtte még a magyarázkodás: mire észbekapott volna a hivatalos ellenőrzés, nagyobbik részét már meg is ettük. A paprikaféléket is, a guargumibetétes süteményeket is, és a tizenhat tonna körtének is a nagyobbik részét. Megitták a fagyállót is, és remélhetően a szélvédő lötyöt is megisszák. Ez pedig azt jelenti, csábítólag kandikált mátra is, mindegyik.

És most jön a fölmentés. Nagy lelke van a magyar hírszolgáltatnak, azonnal elénk számolja, hány kilót - vagy mázsát? - kellene megennünk belőle, hogy a benne fölhalmozott mérge átlépje bennünk az ártalmak határát. Ha széjjel repednénk, akkor se menne. Aki ezek után is izgágáskodik, megérdemli a sorsát. Rendes ember kifizetni se tudna annyit, hazaszállítani se. Csak semmi pánik, kedves olvasóim! Már át is ment rajtunk, mint lúdon a szalonna. Lábhoz eresztené nádpálcáját a független magyar bíróság is, ha egyáltalán pör lenne belőle, és annyit se mondana, ejnye-ejnye. Megettük a bizonyítékot, a tettenérés elmaradt. Ki hiszi el, hogy az is mérgezett volt, amit lenyeltünk?

Se bugyira, se krimire, se botrányra, de még pánikra se vagyok érzékenyítve, mégis főnnakadok rajta. Néhány tétellel megtoldanám az összeadnivalót. Tessék mondani, van egyáltalán még valami napi asztalainkon, amelyekben ártó szerek ne lennének? Lehet, hogy mindegyik adag alatta marad a megengedett mennyiségnek, de ha hovatovább mást már nem eszünk, csak mérget, akkor mi adhat fölmentést? Megtoldom még: aki annyira „különc”, hogy marokszámra kénytelen patikamérget is zabálni, ez a ráadás hogyan számítódik be? Netán klinikai ágyán fekvő nyelegeti a felesége által szájába dugdosott korteszletkéket, ahogyan annakidején az enyémben is dugdosta a párom? (Ime, én vagyok a bizonyíték, az még nem volt mérgezett.)

Aki ezen a palánkon is át tud ugri, ahogy a Szeget szeggel vers kölkök hősé tette, átesik, és meginog bele mája és veséje. Gátfutónál is jobbnak kell lennünk, ha bírni akarjuk.

Születés hete Szegeden

MUNKATÁRSUNKTÓL

Hatodik alkalommal tartják ezen a héten országsszerte a szüléssel és születéssel kapcsolatos rendezvényekből álló születés hetét. Az ehhez kapcsolódó szegedi programokon ma és holnap vehetnek részt az érdeklődők a Kodály téri Kossuth Zsuzsanna gimnáziumban.

A közel ötvenféle programot kínáló kétnapos rendezvényen a látogatók többek közt hallhatnak az intim-

tornáról, az anyatej és a szoptatás hasznáról, a szegedi szülészeti ellátásról, a dülák szerepéről a szülésnél, izelítőt kaphatnak a kismamadivatból, miközben az apróbbak kézműves-foglalkozáson vehetnek részt, a nagyobbak pedig a szegedi középiskolások nőiségről és anyaságról szóló munkáiból nyílt kiállítást nézhetik meg. A programokról bővebben a www.szuleteshete.hu-n tájékozódhatnak.

A DÉLMAGYARORSZÁG és a DÉLVILÁG születésnap ajándékkoncertje:

Rúzs
Magdi

2008. június 6., péntek, 19.00 óra
Szeged Városi Sportcsarnok, Temesvári krt. 33.

Információ: 62/567-857

A koncertre kedvezményes jegyek csak ügyfélszolgálatunkon vásárolhatók.

JEGYÁRAK:

Kedvezményes jegy Délmagyarország-
vagy Délvilág-előfizetőknél: 1590 Ft
Teljes árú jegy: 3000 Ft

JEGYÁRUSÍTÁS:

DÉLMAGYARORSZÁG ÜGYFÉLSZOLGÁLATOK:

Szeged, Szabadkai út 20., Kölcsey u. 5.

DÉLVILÁG ÜGYFÉLSZOLGÁLATOK:

Hódmezővásárhely, Szegfű u. 1-3., Makó, Szegedi u. 9-13.,
Szentes, Kossuth u. 8.

Teljes árú jegyek az Interticket-hálózat ismert jegyárusító irodáiban is kaphatók, illetve a www.interticket.hu vagy a www.jegy.hu oldalon.

Helyfoglalás érkezési sorrendben történik majd.

